



L'Oliver i el mirall de la Muntanya Marítima

Descripció

Vet aquí que en un racó remot del món, on una muntanya es trobava amb el mar, en un lloc on l'aigua besava les roques i el vent portava històries de mariners i pirates, vivia l'Oliver. Era un nen amb una curiositat insaciable i un somni gran: descobrir un tresor antic que, segons les llegendes del seu poble, estava amagat en algun lloc entre la muntanya i el mar.

L'Oliver havia crescut escoltant històries sobre el Mirall de la Muntanya Marítima, un artefacte màgic que deia que podia mostrar no només el teu reflex, sinó també el que més desitges trobar. Segons la llegenda, aquest mirall havia estat perdut fa segles quan un vell pirata el va amagar, temorós que caigués en mans equivocades.

Un dia, mentre l'Oliver jugava a la vora de la muntanya, va trobar una petita cova oculta darrere d'una cascada. Empès per la seva curiositat i recordant les històries dels seus avis, va decidir explorar-la. Portava una petita llanterna que il·luminava les parets de la cova, mostrant pintures antigues i símbols misteriosos que resplendien sota la llum tènue.

Després de recórrer un estret passadís, l'Oliver va arribar a una cambra secreta on el so del mar era més fort, com si les ones xoquessin directament contra les roques dins la cova. Allà, sobre un pedestal de pedra, estava el Mirall de la Muntanya Marítima, envoltat d'un halo de llum platejada.

Amb el cor batent d'emoció, l'Oliver es va apropar al mirall. Quan va mirar-se, no va veure la seva pròpia imatge, sinó la visió d'un mapa antic que semblava indicar la ubicació d'altres tresors ocults a la muntanya. L'Oliver va entendre que el mirall no



només reflectia desitjos, sinó que també revelava camins cap a noves aventures.

Determinat a seguir la pista del mapa, l'Oliver va emprendre una sèrie de viatges per la muntanya, descobrint cales ocultes i passadissos secrets que conduïen a petits tresors: monedes antigues, joies de vidre marí i altres relíquies que els pirates havien deixat enrere.

Amb cada tresor trobat, l'Oliver no només recollia peces d'història, sinó que també aprenia l'important que era mantenir viva la curiositat i la determinació, i el valor de compartir aquestes troballes amb el seu poble. Els seus viatges van fer créixer el respecte per la natura i la història de la seva terra, fomentant un lligam inesborrable entre ell i el marítim entorn que l'envoltava.

Finalment, l'Oliver va tornar a la cova per tornar el mirall al seu lloc, decidit a deixar que altres trobessin les seves pròpies aventures. Així va aprendre que els veritables tresors no sempre són d'or o plata, sinó les experiències que ens enriqueixen l'ànima i ens connecten més profundament amb el món que ens envolta.

I així, entre les ones i les llegendes, l'Oliver va continuar explorant, sempre agraït pel mirall que li havia obert els ulls a un món de meravelles.

I vet aquí un gat i vet aquí un gos i aquest conte ja s'ha fos.